

Dinámica

Segunda parte: *Dinámica*

1.-Forza:efeitos das forzas.

2.-Tipos de forzas.

3.-Lei de Hooke: dinamómetros.

4.-Forzas cotians.

5.-As forzas como vetores: composición e descomposición de forzas.

6.-Principios da Dinámica.

- Principio de inercia: o equilibrio
- Principio Fundamental da dinámica
- Principio de acción e reacción

7.-Aplicación das Leis da dinámica.

8.-Sistemas non inerciais: forzas de inercia.

Forza

- Unha forza é a magnitude coa que recoñecemos qualquer acción que pode producir dous tipos de efectos sobre un corpo:
 - 1) Un **efeito dinámico** modificando o seu estado de repouso ou movemento.
 - 2) Un **efeito estático** deformando o corpo sobre o que atúa.

En todo caso, e como se apreza no seguinte video, é unha magnitude vetorial.

- <https://youtu.be/6s50nON3Rqs>

A unidade da magnitude no S.I é o Newton (N)

Tipos de forzas

- **Pola necesidade ou non de contacto.**

- 1) De contacto: cando ten que existir un contacto directo.
- 2) A distancia: cando a forza non precisa contacto.

- **Pola propiedade da materia relacionada.**

- 1) Gravitatoria cando a orixe é a masa.
- 2) Eletromagnética se participa a carga eléctrica.
- 3) Nuclear se participan as interaccións que manteñen unidos os núcleos atómicos.

- <https://youtu.be/aSeQreSM0A8>

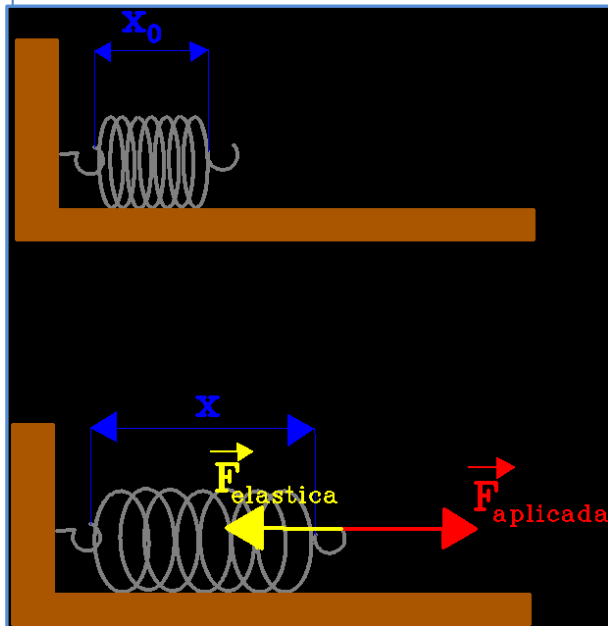
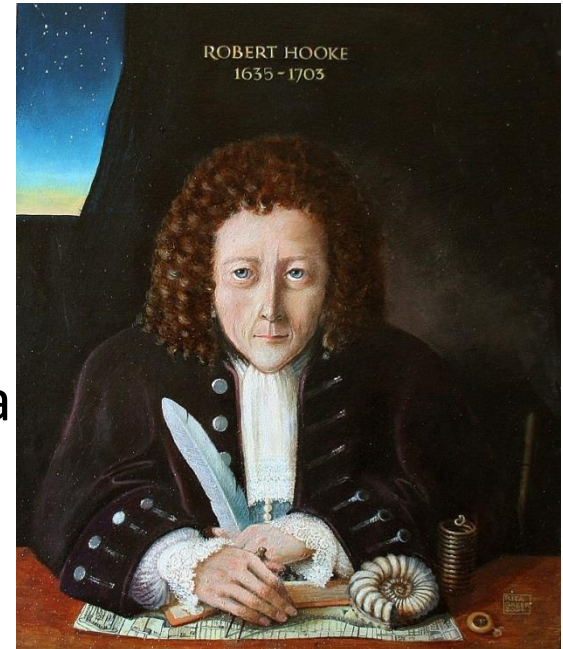
Lei de Hooke

A deformación que experimenta un resorte ou mola, é directamente proporcional á forza aplicada no extremo da mola.

x_0 = lonxitude da mola en repouso

x = lonxitude da mola deformada

$\Delta l = x - x_0$ = elongación K = constante da mola

$$F_A = F_{aplicada}$$

$$F_E = F_{elastica}$$

No equilibrio: $\vec{F}_E = -\vec{F}_A$

$$\vec{F}_A = k \cdot (x - x_0) \vec{i}$$

$$\vec{F}_E = -\vec{F}_A = -k \cdot (x - x_0) \vec{i}$$

Exercicio: Unha mola de 5 cm de lonxitude, estíra-se por acción dunha forza de 2 N ate acadar unha lonxitude de 9 cm. Calcula a súa constante.

Exercicio: Para coñecer a constante dun resorte que mide 10 cm en repouso, penduramos do seu extremo unha masa de 20 g e comprobamos que acada unha lonxitude de 13,5 cm.

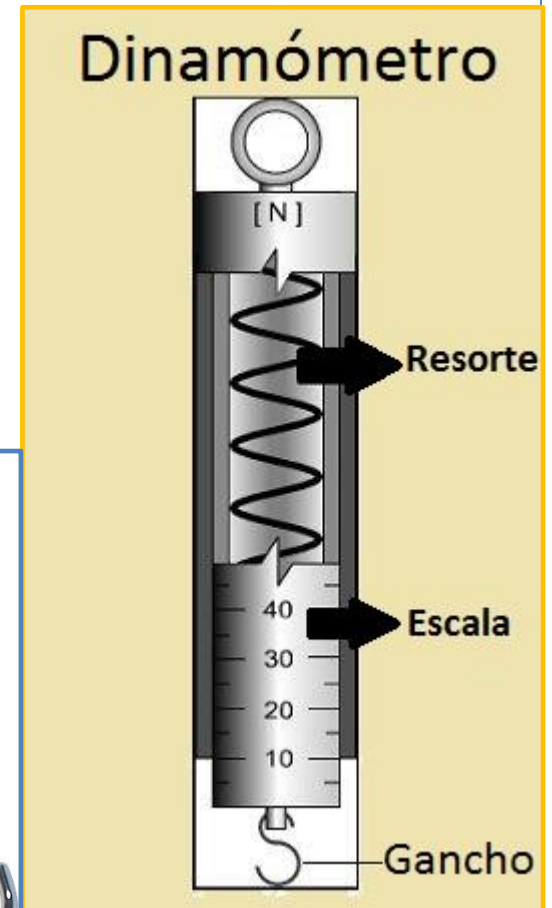
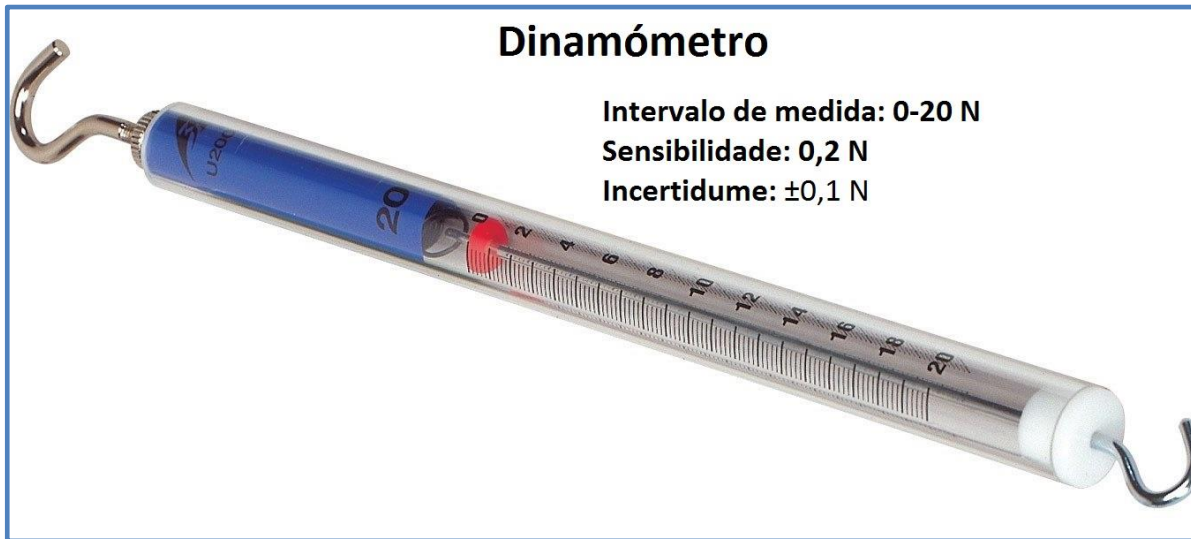
- a) Calcula a constante.
- b) Calcula a lonxitude que acadará se penduramos 60 g.

Dinamómetros

Os dinamómetros son os instrumentos que permiten medir as forzas e basean-se na Lei de Hooke.

Constan de:

- a) Un resorte de constante coñecida
- b) Un tubo de material transparente.
- c) Unha escala debuxada sobre o tubo.

Forzas cotiáns

- **Forza motor** (\vec{F}_M) é a forza que provoca o movement do corpo.
- **Peso** (\vec{P}) é a forza que atrae a todos os corpos hacia o centro da Terra.

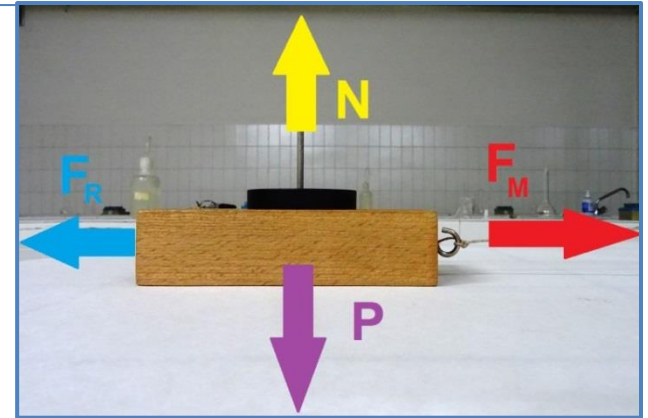
Calcula-se coa expresión: $\vec{P} = m \cdot \vec{g}$

Nesta expresión, m é a masa do corpo, e \vec{g} é a aceleración da gravidade.

- **Normal** (\vec{N}) é a forza que realiza o plano de apoio sobre o corpo.
- **Forza de rozamento** (\vec{F}_R) é unha forza que se opon ao movemento.

É de orixe eletromagnético e ven definida por un coeficiente de rozamento que depende das características das superficies en contacto.

Consideran-se dous coeficientes o estático (μ_e) e o dinámico (μ_d). As forzas de rozamento estáticas son máis intensas que as de rozamento dinámico. Estas calculan-se mediante a expresión: $F_R = \mu_d \cdot N$

Composición de fuerzas

- As fuerzas son magnitudes vectoriais e polo tanto están suxeitas ás regras do cálculo vectorial.
- Compoñer un sistema de fuerzas non é máis que obter unha única forza, á que chamamos *forza resultante*, que equivale a todo o sistema de fuerzas inicial.
- Para obter a forza resultante aplicaremos as regras de suma e resta de vectores.

Exercicio: calcula a forza equivalente (resultante) do sistema de forzas da figura.

Observa que no eixe Y hai unha forza en sentido + de 5 N e outra en sentido - de 3 N:

$$5 N - 3 N = +2 N$$

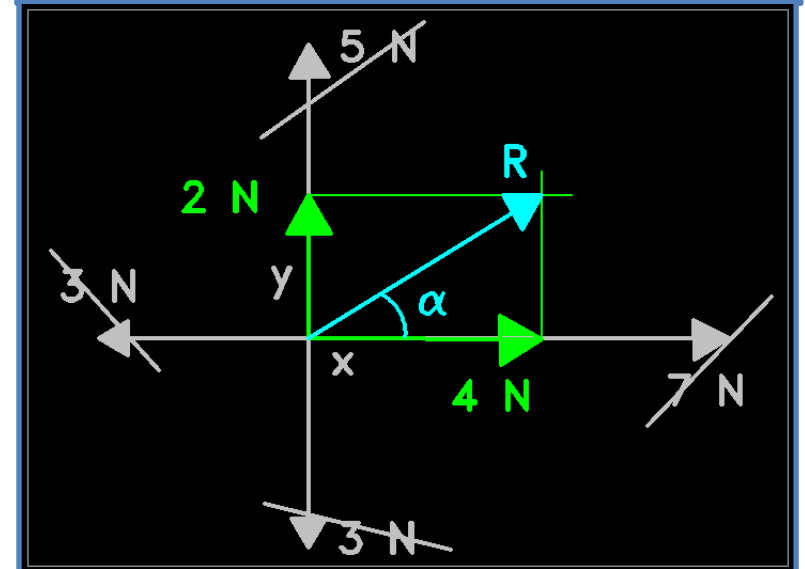
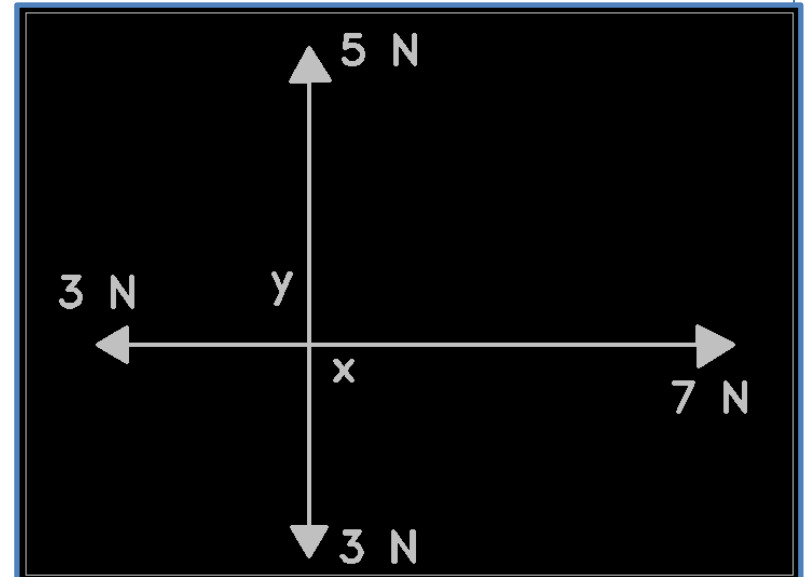
No eixe X hai unha forza de 7 N en sentido +, e outra de 3 N en sentido - :

$$7 N - 3 N = +4 N$$

Agora podes calcular o módulo da forza resultante e mesmo o ángulo α que indicaría a dirección.

$$R^2 = 2^2 + 4^2 \rightarrow R = 2\sqrt{5} N$$

$$\alpha = \arctg \frac{2}{4} = 26,56^\circ$$

Descomposición de fuerzas

- A descomposición de fuerzas consiste en calcular o valor das componentes horizontal e vertical dunha forza.
- Normalmente a esas componentes as nomeamos como F_x e F_y .
- Para elo só precisamos o módulo da forza e o ángulo que forma co eixe horizontal.

Exercício: calcula as componentes horizontal e vertical da força da figura.

A força tem um módulo de 150 N e forma um ângulo de 30° com o eixo horizontal.

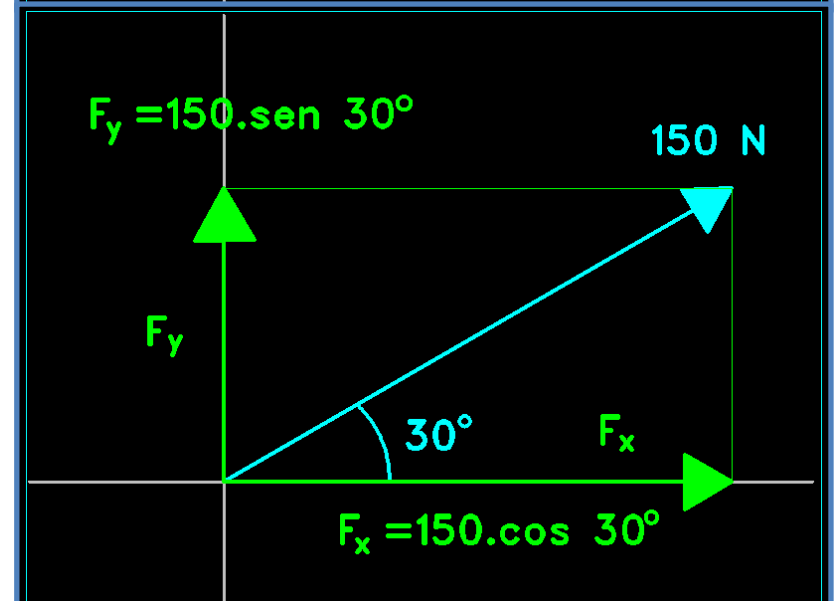
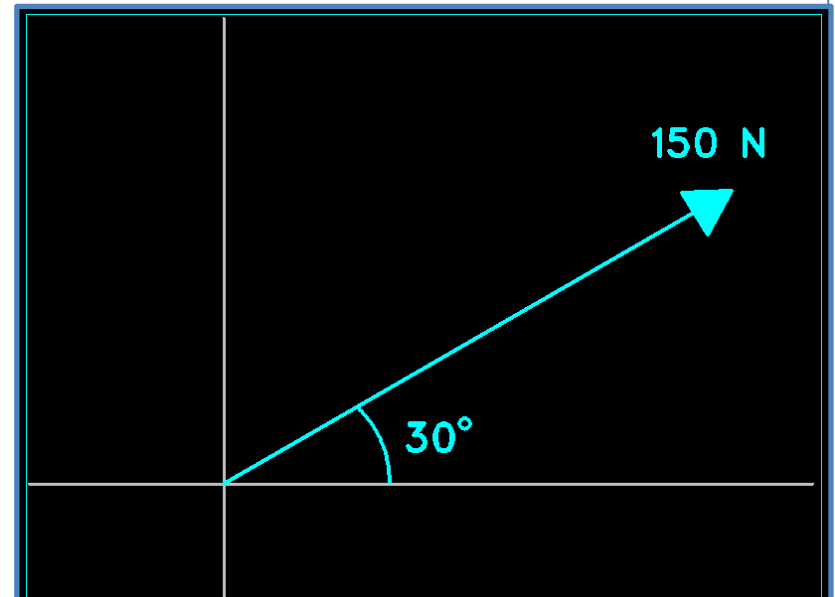
Observa na figura inferior que vemos a hipotenusa de um triângulo e podemos fazer uso das razões trigonométricas.

$$\sin 30^\circ = \frac{F_y}{150 \text{ N}} \rightarrow F_y = 150 \cdot \sin 30^\circ$$

$$F_y = 75 \text{ N}$$

$$\cos 30^\circ = \frac{F_x}{150 \text{ N}} \rightarrow F_x = 150 \cdot \cos 30^\circ$$

$$F_x \cong 130 \text{ N}$$

Leis da dinámica de Newton

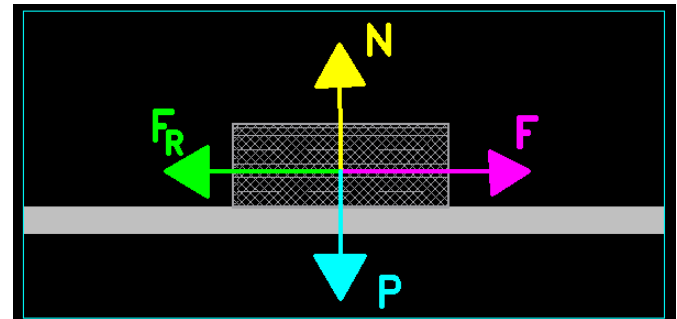
1ª Lei ou Lei da inercia

Todo corpo permanece no seu estado de repouso ou de movemento retilíneo e uniforme se sobre el non atúa unha forza neta.

- Exprésase así:

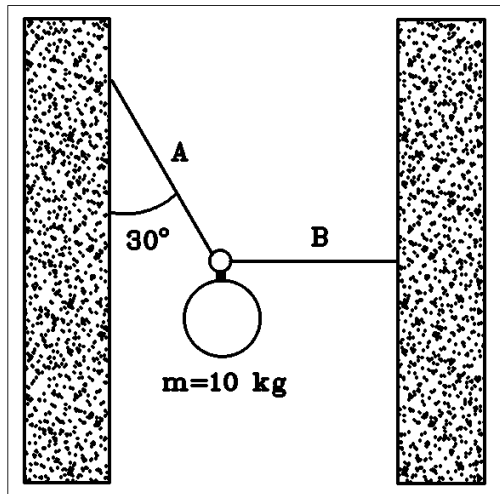
$$\sum \vec{F} = 0 \rightarrow \text{o corpo permanece quieto ou en M.R.U}$$

Na figura $N=P$ e $F=F_R$ polo tanto
A forza resultante é 0

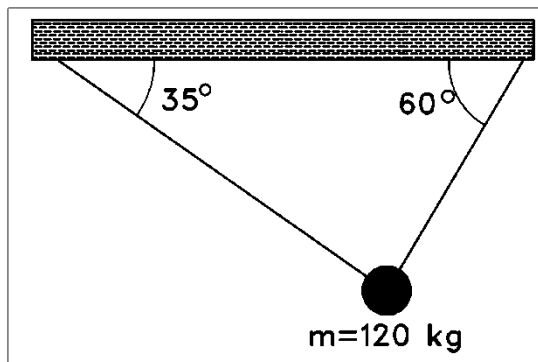

- Observa que os estados de quietude e de M.R.U son equivalentes.
- Modelo de Aristóteles: <https://youtu.be/fFkPf94RE8E>
- Modelo de Galileo: <https://youtu.be/2lw-hIMRCII>

Exercicio: no sistema da figura, calcula a tensión das cordas.

Exercicio: no sistema da figura calcula a tensión das cordas.

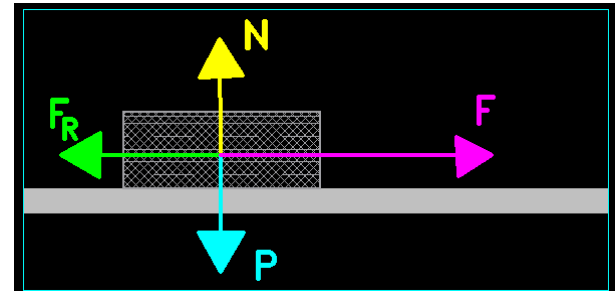

Leis da dinámica de Newton

2ª Lei ou Principio fundamental da dinámica

Cando sobre un corpo atúa unha forza resultante non nula, o corpo adquire unha aceleración na mesma dirección e sentido que a forza.

Na figura $N=P$ e $F > F_R$ polo tanto existe unha forza resultante que produce aceleración

Exprésase-se: $\sum \vec{F} = m \cdot \vec{a}$

Ademais a aceleración adquirida é directamente proporcional á forza e inversamente proporcional á masa do corpo:

$$\vec{a} = \frac{\sum \vec{F}}{m}$$

Leis da dinámica de Newton

- A expresión do 2º Principio permite obter a ecuación de dimensións da forza. Prescindindo da notación vectorial:

$$\mathbf{F} = m \cdot \mathbf{a}$$

A masa é unha magnitude fundamental e a aceleración, que é derivada, defínese como:

$$[a] = L \cdot T^{-2}$$

Polo tanto para a forza: $[F] = M \cdot L \cdot T^{-2}$

No Sistema Internacional a unidade será: $kg \cdot m \cdot s^{-2}$ que recibe o nome de Newton (N).

- E substituindo na expresión por unidades obtemos a definición de N:

$$1N = 1kg \cdot 1^m / s^2$$

“1 N é a forza que aplicada sobre un corpo de 1 kg de masa proporciona unha aceleración de 1 m/s²”

Leis da dinámica de Newton

- Ademais a expresión do 2º Principio permite leituras complementarias.

Como $\vec{a} = \frac{\vec{v} - \vec{v}_0}{t - t_0}$, podemos substituír na expresión de Newton

e resulta:

$$\vec{F} = m \cdot \vec{a} \rightarrow \vec{F} = m \cdot \frac{\vec{v} - \vec{v}_0}{t - t_0}$$

Por último:

$$\vec{F} \cdot (t - t_0) = m \cdot (\vec{v} - \vec{v}_0)$$

O primeiro termo recibe o nome de impulso (\vec{I}) e mide o tempo que dura a acción da forza. O segundo termo recibe o nome de cantidade de movemento (\vec{p}) e indica a variación de velocidade producida pola forza sobre o corpo.

$$\vec{I} = \vec{F} \cdot (t - t_0) = m \cdot \vec{v} - m \cdot \vec{v}_0 = \Delta\vec{p} = \vec{p} - \vec{p}_0$$

Estuda as ecuacións de dimensións do impulso e da cantidade de movemento.

Exercicio: Sobre un corpo de 10 kg de masa inicialmente en repouso, atúa unha forza de 20 N durante 5 s . Calcula a aceleración producida, a velocidade aos 5 s e a distancia percorrida nese tempo.

Exercicio: Unha tenista golpea a bola de 60 g de masa durante 15 ms imprimíndolle unha velocidade de $180 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$. Se aceptamos que a pelota inicialmente non tiña velocidade, calcula a forza que atuou sobre a pelota.

Exercicio: unha partícula de masa 1 kg móve-se con velocidade inicial $\vec{v}_0 = -2\vec{i} - 3\vec{j} \text{ (m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$. En certo momento atúa sobre ela unha forza $\vec{F} = 4\vec{i} + 4\vec{j} \text{ (N)}$ durante 0,5 s . Calcula o impulso da forza , a variación da cantidade de movemento e a velocidade final.

$$\vec{I} = \vec{F} \cdot (t - t_0) = (4\vec{i} + 4\vec{j}) \text{ (N)} \cdot 5 \cdot 10^{-1} \text{ (s)} = 2\vec{i} + 2\vec{j} \text{ (kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$$

Como $\vec{I} = m \cdot \vec{v} - m \cdot \vec{v}_0 = \Delta\vec{p} = \vec{p} - \vec{p}_0$ e xa temos \vec{I} imos calcular a cantidade de movemento inicial:

$$\vec{p}_0 = m \cdot \vec{v}_0 = 1\text{kg} \cdot (-2\vec{i} - 3\vec{j}) \text{ (m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)} = -2\vec{i} - 3\vec{j} \text{ (kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$$

Polo tanto $\vec{p} = \vec{I} + \vec{p}_0 = (2\vec{i} + 2\vec{j}) + (-2\vec{i} - 3\vec{j}) = -1\vec{j} \text{ (kg} \cdot \text{m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$

E a velocidade final:

$$\vec{p} = m \cdot \vec{v} \rightarrow \vec{v} = \frac{\vec{p}}{m} = -1\vec{j} \text{ (m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$$

Exercicio: unha pelota de padel chega ate a raqueta con velocidade $\vec{v}_0 = -12\vec{i} + 15\vec{j}$ ($m \cdot s^{-1}$) e logo do golpe sae con velocidade $\vec{v} = 30\vec{i} + 22\vec{j}$ ($m \cdot s^{-1}$), se a masa da pelota é 58 g, calcula:

- a) A variación da cantidade de movemento
- b) O impulso da forza
- c) O valor da forza aplicada se o contacto durou 3 cs.

Solución: $\vec{F} = 80\vec{i} + 13,3\vec{j}$ (N)

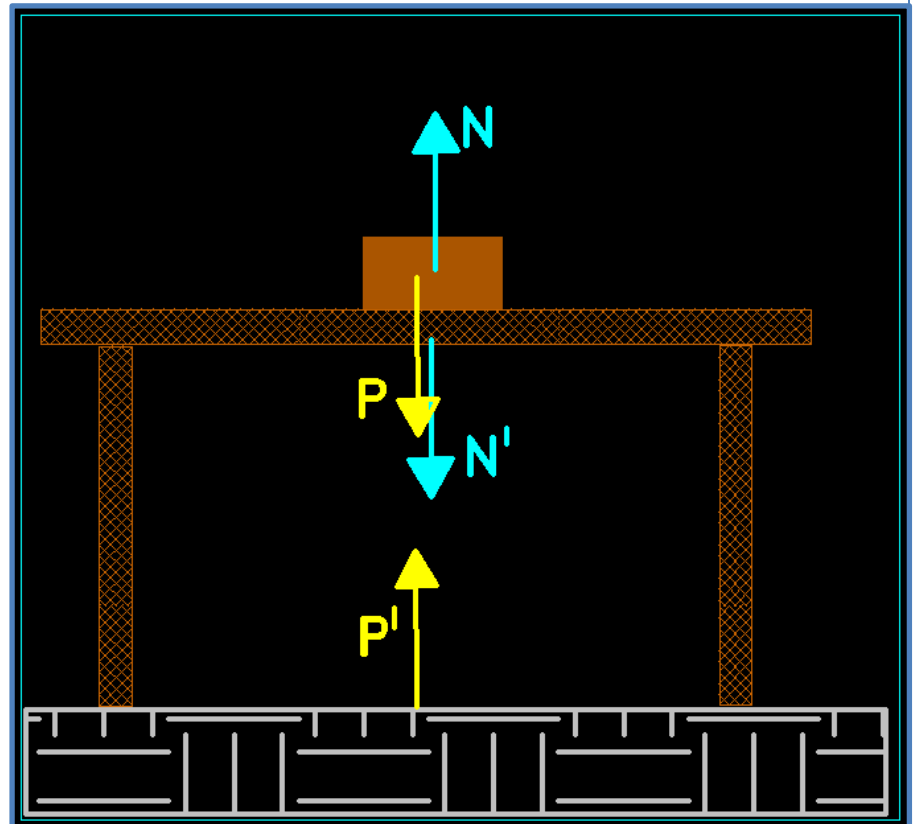
Leis da dinámica de Newton

3ª Lei ou Principio de acción e reacción

Cando un corpo exerce sobre outro unha forza (acción) este realiza sobre o primeiro outra forza (reacción) de igual módulo e de sentido contrario.

O obxecto que está sobre a mesa sofre a acción da forza N , normal, e a súa vez realiza unha forza igual máis de sentido contrario, N' , sobre a mesa.

O obxecto resulta atraído por P , a forza peso, hacia o centro do planeta, e ao tempo el mesmo atrae ao planeta con P' .

Aplicacións das leis da dinámica

1.-Ación dunha forza sobre un corpo que repousa sobre un plano horizontal sen rozamentos.

- No eixe Y hai equilibrio e:

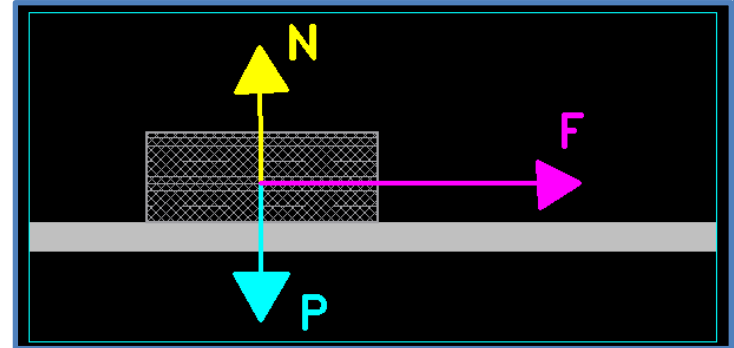
$$N = P = m \cdot g$$

- No eixe X non hai equilibrio e:

$$\sum F = F = m \cdot a$$

- Polo tanto: $a = \frac{F}{m}$ o corpo vai realizar un M.R.U.A
- Como $a = \frac{v-v_0}{t-t_0}$ podemos substituír e obtemos a expresión:

$$F = m \cdot \frac{v-v_0}{t-t_0} \rightarrow F \cdot (t - t_0) = m \cdot (v - v_0)$$

Exercício: sobre un corpo de masa 2 kg que repousa en total quietude sobre unha superficie horizontal sen rozamentos, atúa unha forza paralela ao plano de valor 10 N durante 10 s. Calcula:

- a) A aceleración que sofre o corpo
- b) A velocidade aos 10 s
- c) A distancia que percorre nos 10 s

Aplicacións das leis da dinámica

2.-Ación dunha forza sobre un corpo que repousa sobre un plano horizontal con rozamentos.

- No eixe Y hai equilibrio e:

$$N = P = m \cdot g$$

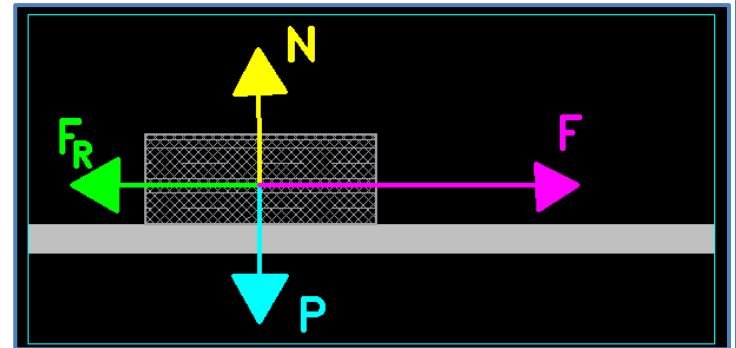
- No eixe X atúan dúas forzas:

$$\sum F = F - F_R = m \cdot a$$

- Polo tanto: $a = \frac{F - F_R}{m}$ o corpo vai realizar un M.R.U.A
- Ademais recorda que $F_R = \mu \cdot N$ e como $N = P = m \cdot g$ enton podemos escribir:

$$F_R = \mu \cdot m \cdot g$$

$$\mathbf{F - F_R = m \cdot a}$$

Exercício: sobre un corpo de masa 2 kg que repousa en total quietude sobre unha superficie horizontal con coeficiente de rozamento $\mu = 0,2$, atúa unha forza paralela ao plano de valor 10 N durante 10 s. Calcula:

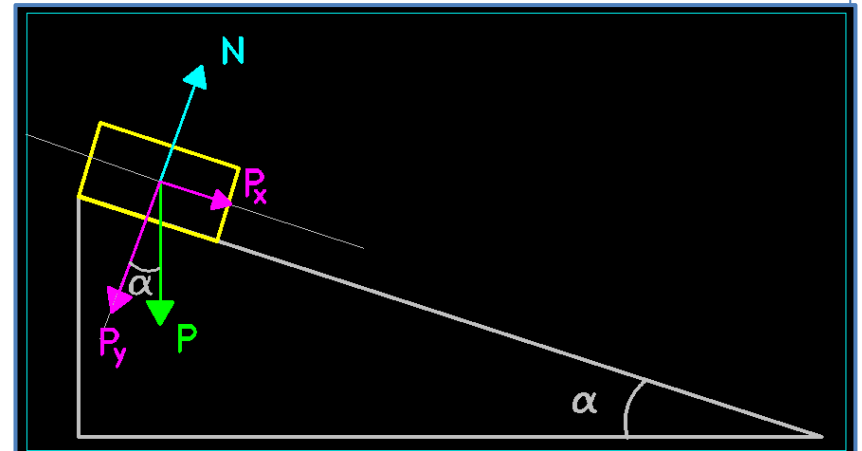
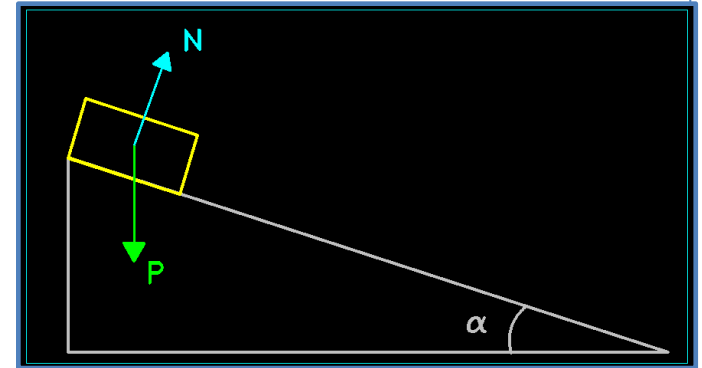
- a) A aceleración que sofre o corpo
- b) A velocidade aos 10 s
- c) A distancia que percorre nos 10 s

Exercicio:un corpo de 5 kg de masa desliza-se sobre unha superficie horizontal sen rozamentos con velocidade 10 m/s no instante inicial. En certo momento penetra nunha rexión no que a superficie de apoio apresenta un coeficiente de rozamento $\mu = 0,2$. Calcula o tempo que tardará en deterse por completo e a distancia percorrida no proceso de frenado.

Aplicacións das leis da dinámica

3.-Descenso libre dun corpo sobre un plano inclinado sen rozamentos.

- Cando deixamos un corpo en repouso sobre un plano inclinado, sen rozamentos, só atúan dúas forzas que son o peso (P) e a normal (N).
- Se descompoñemos o peso nun sistema de referencia debuxado seguindo a dirección de N , topamos dúas componentes do peso que siguen os eixes: P_x e P_y .

Aplicacións das leis da dinámica

- Resulta evidente que : $P_y = N$ e entón no eixe vertical hai equilibrio ($\sum F = 0$)
- Máis no eixe X a componente P_x non está equilibrada e polo tanto: $P_x = m \cdot a$ (1)
- Ademais se tomamos as razóns trigonométricas do ángulo que chamamos α , resulta que:

$$P_x = P \cdot \text{sen } \alpha$$

e polo tanto:

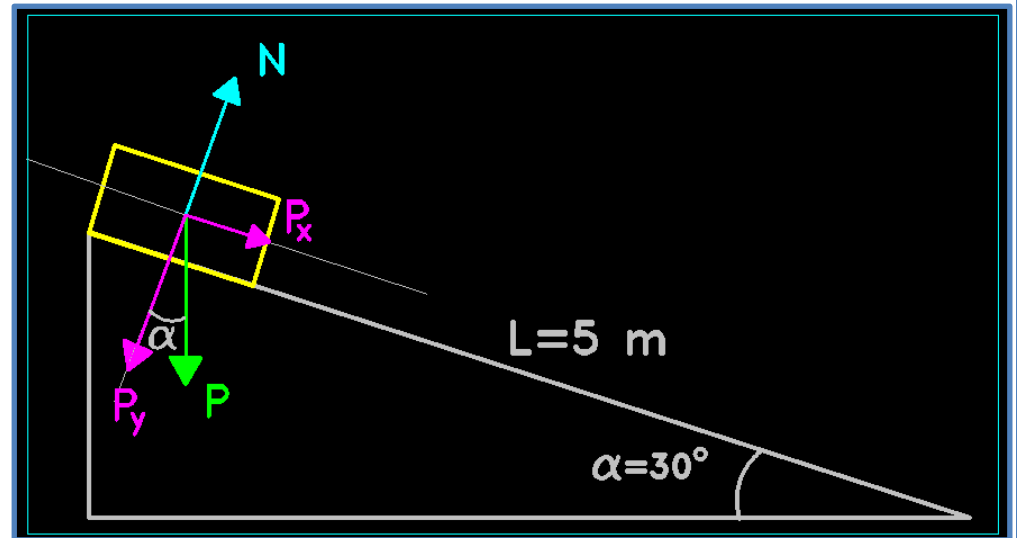
$$P_x = m \cdot g \cdot \text{sen } \alpha$$

e igualando con (1) obtemos que:

$$m \cdot a = m \cdot g \cdot \text{sen } \alpha$$

$$\mathbf{a = g \cdot \text{sen } \alpha}$$

Exercicio: No punto máis alto dun plano inclinado 30° e de lonxitude 5 m, situamos un corpo de masa m e deixamos que descenda. Fai un debuxo de descomposición das forzas que atúan sobre o corpo, calcula a aceleración con que descende, o tempo que tarda en chegar ao final do plano e a velocidade final.

Aplicacións das leis da dinámica

4.-Descenso libre dun corpo sobre un plano inclinado con rozamentos.

Como no caso anterior resulta que no eixe Y:

$$N = P_y = m \cdot g \cdot \cos \alpha$$

Agora no eixe X:

$$P_x - F_R = m \cdot a \quad (1)$$

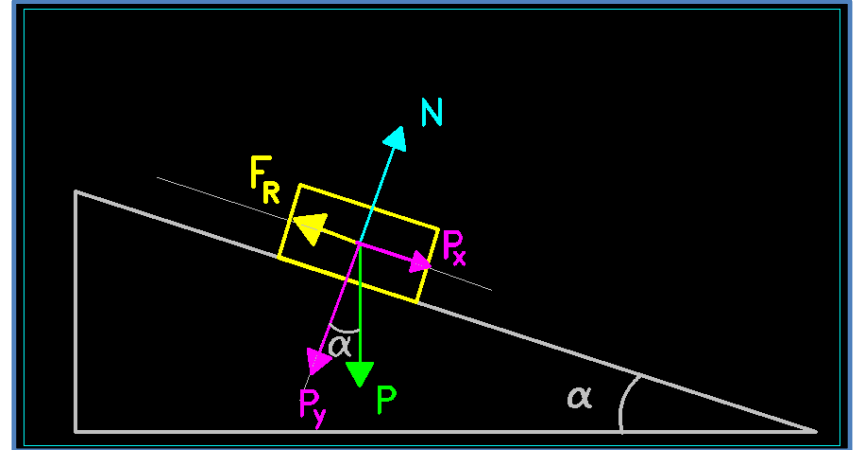
E como $F_R = \mu \cdot N = \mu \cdot m \cdot g \cdot \cos \alpha$

Sustituíndo en (1) obtemos:

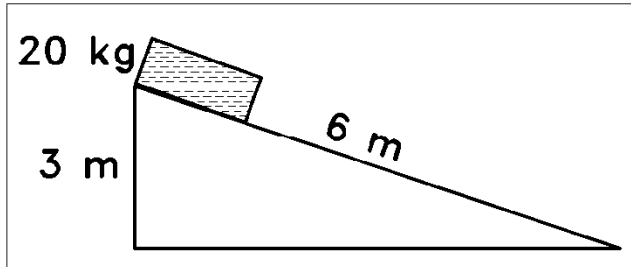
$$P_x - \mu \cdot m \cdot g \cdot \cos \alpha = m \cdot a$$

Como : $P_x = m \cdot g \cdot \text{sen } \alpha$ podemos obter reordenando e simplificando:

$$a = g \cdot \text{sen } \alpha - \mu \cdot g \cdot \cos \alpha$$

Exercicio: no alto dun plano inclinado que ten unha altura de 3 m e unha lonxitude de 6 m, está situado un corpo de 20 kg. Unha vez solto, o corpo descende por deslizamento. Se sabemos que o coeficiente de rozamento é 0,25, calcula a velocidade ao final do plano.

Aplicacións das leis da dinámica

5.-Ascenso dun plano inclinado con rozamentos por acción dunha forza paralela ao plano.

Neste caso atúa unha forza F que vai provocar o ascenso do corpo:

$$F - F_R - P_x = m \cdot a \quad (1)$$

Ademais no eixe Y :

$$N = P_y = m \cdot g \cdot \cos \alpha$$

Por outra banda: $F_R = \mu \cdot N = \mu \cdot m \cdot g \cdot \cos \alpha \quad (2)$

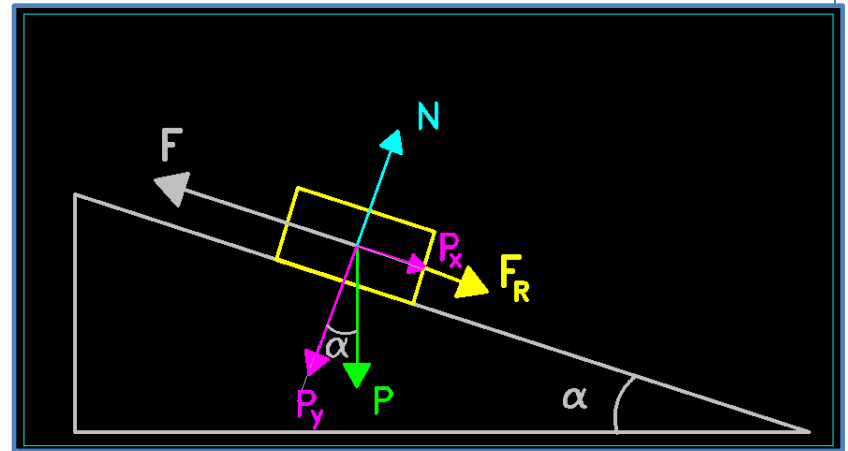
E ademais: $P_x = m \cdot g \cdot \sin \alpha \quad (3)$

E agora introducindo as substitucións de (2) e (3) en (1):

$$F - \mu \cdot m \cdot g \cdot \cos \alpha - m \cdot g \cdot \sin \alpha = m \cdot a$$

E obtemos a ecuación para calcular a forza necesaria:

$$F = \mu \cdot m \cdot g \cdot \cos \alpha + m \cdot g \cdot \sin \alpha + m \cdot a$$

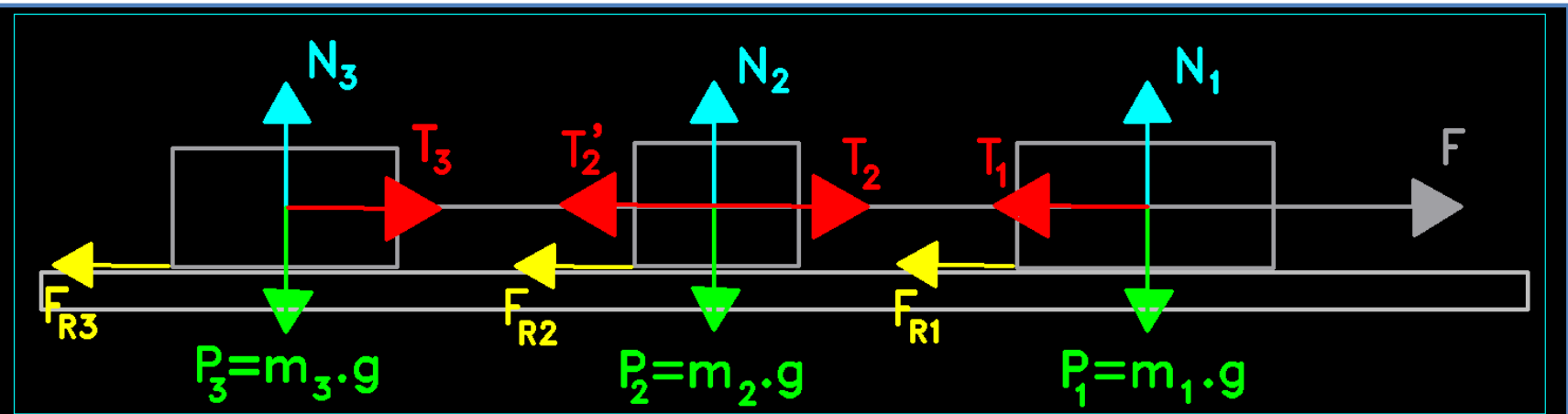
Exercicio: calcula a forza necesaria para que un corpo de 20 kg de masa ascenda un plano inclinado 35° de coeficiente de rozamento 0,15:

- a) Con aceleración $1,2 \text{ m.s}^{-2}$
- b) Con velocidade constante

Aplicacións das leis da dinámica

6.-Corpos enlazados por un fío inextensibel.

Supoñamos tres corpos enlazados m_1 , m_2 , m_3 , como na figura:

Do sistema tira unha forza F aplicada sobre m_1 . O sistema ten rozamentos e por efecto da forza vai-se mover no sentido indicado pola forza con aceleración.

Como os corpos están enlazados, os cables conetores exercerán as tensións debuxadas. Estudaremos as forzas sobre cada un.

Sobre o corpo 1:

$$\text{En Y: } N_1 = P_1 = m_1 \cdot g \quad (1)$$

$$\text{En X: } F - F_{R1} - T_1 = m_1 \cdot a \quad (2) \quad \text{e } F_{R1} = \mu \cdot m_1 \cdot g$$

Sobre o corpo 2:

$$\text{En Y: } N_2 = P_2 = m_2 \cdot g \quad (3)$$

$$\text{En X: } T_2 - F_{R2} - T'_2 = m_2 \cdot a \quad (4) \quad \text{e } F_{R2} = \mu \cdot m_2 \cdot g$$

Atención!! En función do 3º Principio resulta que: **$T_2 = T_1$**

Sobre o corpo 3:

$$\text{En Y: } N_3 = P_3 = m_3 \cdot g \quad (5)$$

$$\text{En X: } T_3 - F_{R3} = m_3 \cdot a \quad (6) \quad \text{e } F_{R3} = \mu \cdot m_3 \cdot g$$

Atención!! En función do 3º Principio resulta que: **$T_3 = T'_2$**

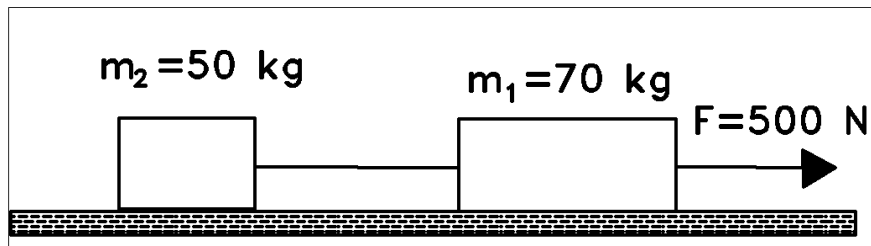
Sumamos as ecuacións (2), (4) e (6) obtemos :

$$F - F_{R1} - F_{R2} - F_{R3} = (m_1 + m_2 + m_3) \cdot a \quad \text{e tamén:}$$

$$a = \frac{F - \mu \cdot g \cdot (m_1 + m_2 + m_3)}{(m_1 + m_2 + m_3)}$$

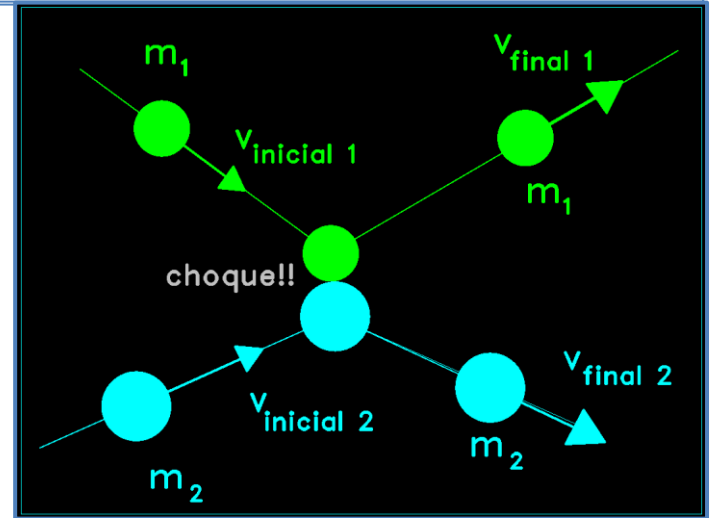
Exercicio: No sistema da figura calcula a aceleración de desprazamento e o valor da tensión:

- Se non hai rozamentos
- Se o coeficiente de rozamento é 0,25

Teorema da conservación da cantidade de movemento

Duas esferas perfectas movendose cada unha coa súa velocidade e dirixidas unha hacia a outra de xeito que nun punto do plano, chocan. No intre do choque, a masa 1 exerce unha forza $\vec{F}_{1 \rightarrow 2}$ sobre a masa 2.

Ao mesmo tempo, a masa 2 exerce sobre 1 unha forza igual máis de sentido contrario que será $\vec{F}_{2 \rightarrow 1}$ en función da 3ª Lei, nunha fracción de tempo Δt :

$$\vec{F}_{1 \rightarrow 2} = -\vec{F}_{2 \rightarrow 1} \quad (1)$$

De acordo coa definición de impulso e de cantidade de movemento, podemos aplicar a cada forza:

$$\vec{F} \cdot (t - t_0) = m \cdot (\vec{v} - \vec{v}_0)$$

- Forza de 1 sobre 2

$$\vec{F}_{1 \rightarrow 2} \cdot \Delta t = m_2 \cdot (\vec{v}_{final2} - \vec{v}_{inicial2})$$

$$\vec{F}_{1 \rightarrow 2} = \frac{\mathbf{m}_2 \cdot (\vec{v}_{final2} - \vec{v}_{inicial2})}{\Delta t}$$

- Forza de 2 sobre 1

$$\vec{F}_{2 \rightarrow 1} \cdot \Delta t = m_1 \cdot (\vec{v}_{final1} - \vec{v}_{inicial1})$$

$$\vec{F}_{2 \rightarrow 1} = \frac{\mathbf{m}_1 \cdot (\vec{v}_{final1} - \vec{v}_{inicial1})}{\Delta t}$$

E se agora igualamos de acordo con (1):

$$\frac{\mathbf{m}_2 \cdot (\vec{v}_{final2} - \vec{v}_{inicial2})}{\Delta t} = - \frac{\mathbf{m}_1 \cdot (\vec{v}_{final1} - \vec{v}_{inicial1})}{\Delta t}$$

E simplificando e reordenando:

$$m_2 \cdot \vec{v}_{final2} + m_1 \cdot \vec{v}_{final1} = m_2 \cdot \vec{v}_{inicial2} + m_1 \cdot \vec{v}_{inicial1}$$

$$\vec{\mathbf{p}}_{2final} + \vec{\mathbf{p}}_{1final} = \vec{\mathbf{p}}_{2inicial} + \vec{\mathbf{p}}_{1inicial}$$

Nun sistema illado a cantidade de movemento conserva-se

Exercício: Unha bola de billar de masa m avanza pola mesa con velocidade inicial $\vec{v}_{inicial\ 1} = 0,25\vec{i} + 0,35\vec{k}$ ($m \cdot s^{-1}$) en dirección a outra bola que ten a mesma masa e que está quieta. Chocan e a primeira bola sae con $\vec{v}_{final\ 1} = 0,2\vec{i} + 0,1\vec{k}$ ($m \cdot s^{-1}$). Calcula a velocidade final da bola inicialmente quieta.

Son dúas bolas, A e B.

$$m_A \cdot \vec{v}_{finalA} + m_B \cdot \vec{v}_{finalB} = m_B \cdot \vec{v}_{inicialB} + m_A \cdot \vec{v}_{inicialA}$$

Como as masas son todas iguais, podemos simplificar e fica:

$$\begin{aligned}\vec{v}_{finalA} + \vec{v}_{finalB} &= \vec{v}_{inicialB} + \vec{v}_{inicialA} \\ (0,2\vec{i} + 0,1\vec{k}) + \vec{v}_{finalB} &= 0 + (0,25\vec{i} + 0,35\vec{k}) \\ \vec{v}_{finalB} &= 0,05\vec{i} + 0,25\vec{k} \quad (m \cdot s^{-1})\end{aligned}$$

Exercicio: Un proxetil de 900 g lanzado na sesión de foguetes dunha festa, estoupa a 300 m de altura cando a súa velocidade é ascendente e de valor $80 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$. Divíde-se en dous fragmentos, un de 600 g de masa segue ascendendo con velocidade $100 \text{ km}\cdot\text{h}^{-1}$. Calcula a velocidade do outro fragmento.

Imos chamar A ao proxetil e aos fragmentos B e C. De acordo co teorema de conservación do momento linear:

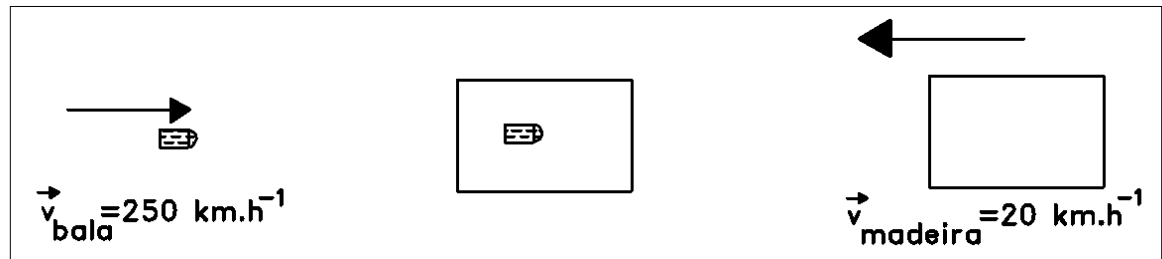
$$\vec{p}_A = \vec{p}_B + \vec{p}_C$$

$$m_A \cdot \vec{v}_A = m_B \cdot \vec{v}_B + m_C \cdot \vec{v}_C$$

$$0,9(\text{kg}) \cdot 22,2\vec{j} (\text{m}\cdot\text{s}^{-1}) = 0,6 (\text{kg}) \cdot 27,7\vec{j} (\text{m}\cdot\text{s}^{-1}) + 0,3\text{kg} \cdot \vec{v}_C$$

$$\vec{v}_C = 11,2\vec{j} (\text{m}\cdot\text{s}^{-1}) \cong 40\vec{j} (\text{km}\cdot\text{h}^{-1})$$

Exercicio: Unha bala de 50 g de masa desprázase en liña reta con velocidade 250 km.h^{-1} e impata contra un anaco de madeira de 500 g de masa que se move en sentido contrario con velocidade 20 km.h^{-1} ficando incrustada nel. Calcula a velocidade final do conxunto .

Dinámica do movemento circular uniforme

Como xa estudamos, o M.C.U é un movemento no que un corpo está sometido a unha aceleración centrípeta ou normal, sendo a aceleración tanxencial de valor cero.

Ou sexa que o módulo da velocidade é constante mentres que a dirección cambia.

Aplicando o 2º Principio resulta que:

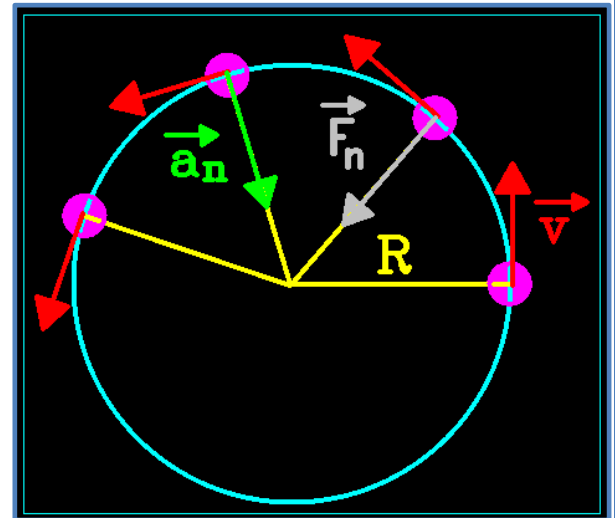
$$\vec{F} = m \cdot \vec{a} = m \cdot (\vec{a}_t + \vec{a}_n) = m \cdot \vec{a}_n$$

Iso quiere dicer que o corpo está sometido

a unha forza dirixida hacia o centro da circunferencia que denominamos forza centrípeta ou forza normal. Polo tanto:

$$\vec{F}_n = m \cdot \vec{a}_n$$

Onde como xa sabemos: $a_n = \frac{v^2}{R}$ e ademais $v = \frac{2 \cdot \pi \cdot R}{T}$

Exercicio: un corpo de 100 g de masa realiza un M.C.U ligado a unha corda de masa desprezabel e de 30 cm de lonxitude completando 10 voltas en 4 s. Calcula a tensión que realiza a corda sobre o corpo.

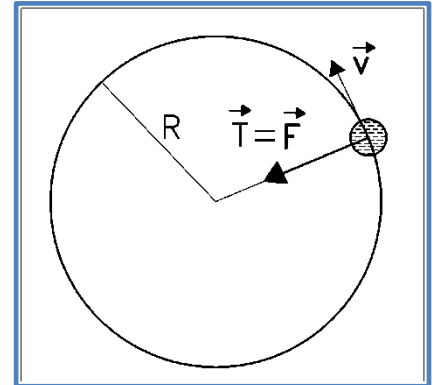
De acordo co 2º Principio: $\sum \vec{F} = m \cdot \vec{a} \rightarrow T = m \cdot a_n$

Como completa 10 voltas en 4 s enton $f = 2,5 \text{ Hz}$ e polo tanto tarda 0,4 s en completar 1 volta e a velocidade:

$$v = \frac{2 \cdot \pi \cdot R}{T} = \frac{2 \cdot \pi \cdot 0,3 \text{ m}}{0,4 \text{ s}} = \frac{3\pi}{2} \text{ (m} \cdot \text{s}^{-1}\text{)}$$

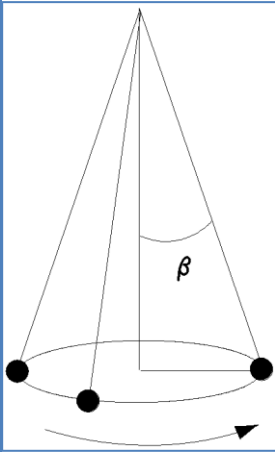
Polo tanto: $a_n = \frac{v^2}{R} = 74,022 \text{ (m} \cdot \text{s}^{-2}\text{)}$ e enton $T = 7,4 \text{ N}$

Exercicio: Tendo en conta que a masa da Lúa é $7,22 \cdot 10^{22} \text{ kg}$ que a sua distancia orbital é 384 000 km e que o seu período son 27,31 días , calcula a sua velocidade na órbita, a aceleración centrípeta e a forza que realiza a Terra sobre ela.

(Solución: $1,96 \cdot 10^{20} \text{ N}$)

Exercicio: Un péndulo cónico é unha masa puntual que colga dun fío inextensíbel e de masa desprezabel, que se fai xirar sobre un plano horizontal. Estuda a súa dinámica e a relación do ángulo β coa velocidade e raio de xiro.

Na figura da dereita facemos un estudo das forzas que atúan no péndulo e resulta:

$$\text{No eixe Y: } T_y = m \cdot g \rightarrow T \cdot \cos\beta = m \cdot g$$

$$\text{No eixe X: } T_x = m \cdot a_n \rightarrow T \cdot \sin\beta = m \cdot a_n$$

Se dividimos membro a membro as dúas:

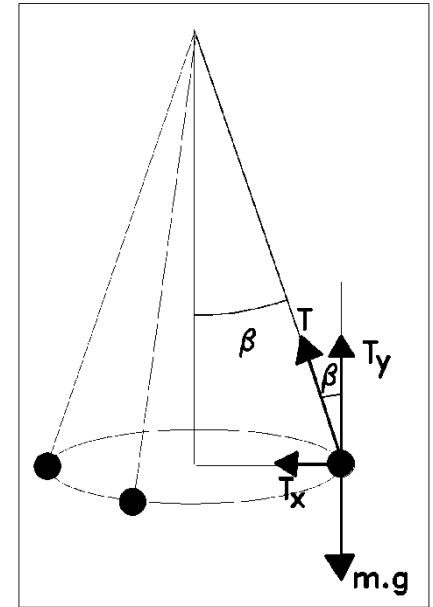
$$\frac{T \cdot \sin\beta}{T \cdot \cos\beta} = \frac{m \cdot a_n}{m \cdot g}$$

$$\text{E simplificando: } \tan \beta = \frac{a_n}{g}$$

Podemos introducir a velocidade de xiro e o raio sen máis que substituí a aceleración normal polo seu valor:

$$\tan \beta = \frac{v^2}{R \cdot g}$$

Nesa expresión R é o raio da circunferencia que debuxa sobre o plano.

As Leis da dinámica nos sistemas de referencias non inerciais: forzas de inercia

Son sistemas non inerciais aqueles que sofren unha aceleración de carater temporal.

1) O peso nun sistema acelerado .

Unha persoa sube nun ascensor e descobre que cando o ascensor arranca ascendendo, el pesa un pouco máis. E cando arranca descendendo, un pouco menos.

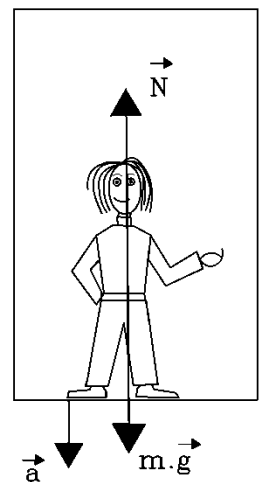
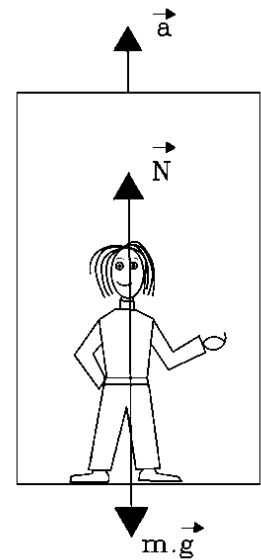
- **Cando ascende:** $\vec{N} + m \cdot \vec{g} = m \cdot \vec{a}$ e tamén:
 $N\vec{j} - m \cdot g\vec{j} = m \cdot a\vec{j} \rightarrow \mathbf{N = m \cdot g + m \cdot a}$

O peso parece aumentar mentres haxa aceleración.

- **Cando descende:** $\vec{N} + m \cdot \vec{g} = m \cdot \vec{a}$ e tamén:
 $N\vec{j} - m \cdot g\vec{j} = -m \cdot a\vec{j} \rightarrow \mathbf{N = m \cdot g - m \cdot a}$

O peso parece diminuír mentres dure a aceleración.

- No momento no que a aceleración se fai cero, a persoa non notará ningunha variación.

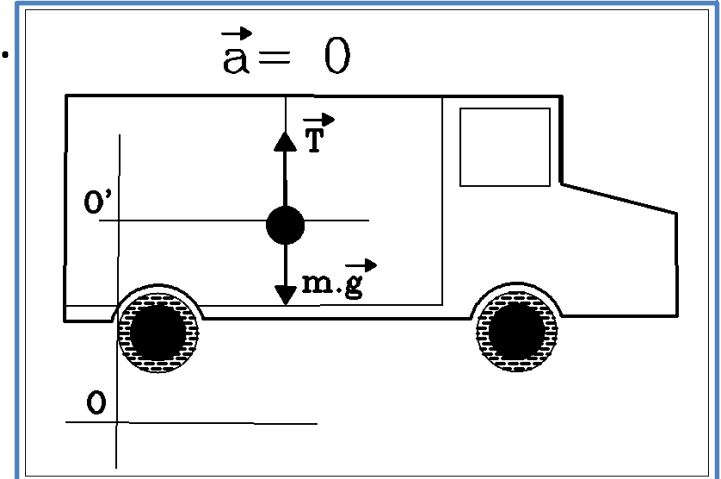
2) O desprazamento da esfera pendurada do teito dunha camioneta.

Do teito dunha camioneta, por medio dun fio

Inextensibel colga unha esfera de masa m .

Consideremos dous observadores:

- **O no exterior** da camioneta en repouso. É un observador **inercial**.
- **O' no interior**, suxeito aos cambios de movemento que sofra a camioneta. É un observador **non inercial**.

Se a camioneta non está sometida a aceleración (quietude ou M.R.U), os dous observadores entenden a quietude do corpo pendurado que xustificaran, de acordo co Principio de inercia:

$$\vec{T} = m \cdot \vec{g} \rightarrow \vec{T} - m \cdot \vec{g} = 0$$

Que acontece coa esfera cando a camioneta acelera (arranca)?

E cando frea?

1. Cando arranca a camioneta, a corda que suxeita a esfera forma un ángulo α coa dirección perpendicular. Para o observador inercial, que está en repouso **O** a solución é doada:

En Y hai equilibrio: $T_y = m \cdot g$

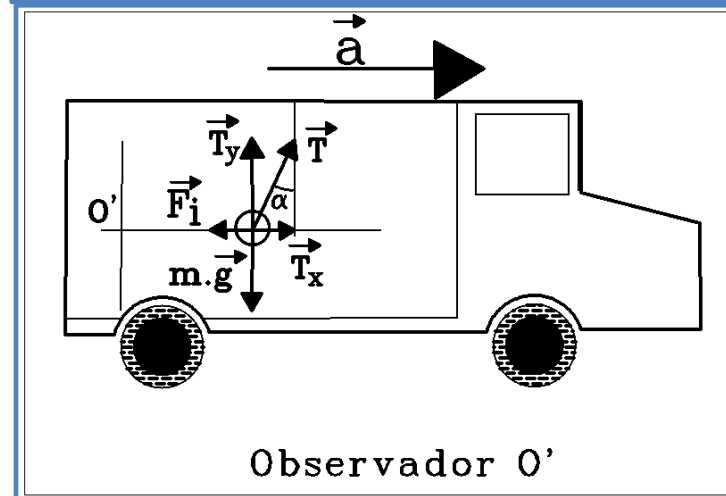
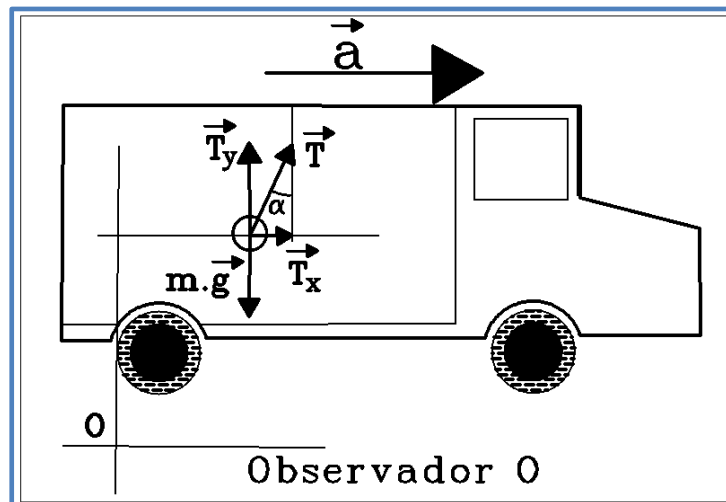
En X hai aceleración: $T_x = m \cdot a$

Porén, o observador **O'** dentro da camioneta a esfera está en repouso e debe interpretar que existe unha forza (F_i) que tira hacia atrás” da esfera “equilibrando” a T_x :

En Y hai equilibrio: $T_y = m \cdot g$

En X hai equilibrio: $T_x = F_i$

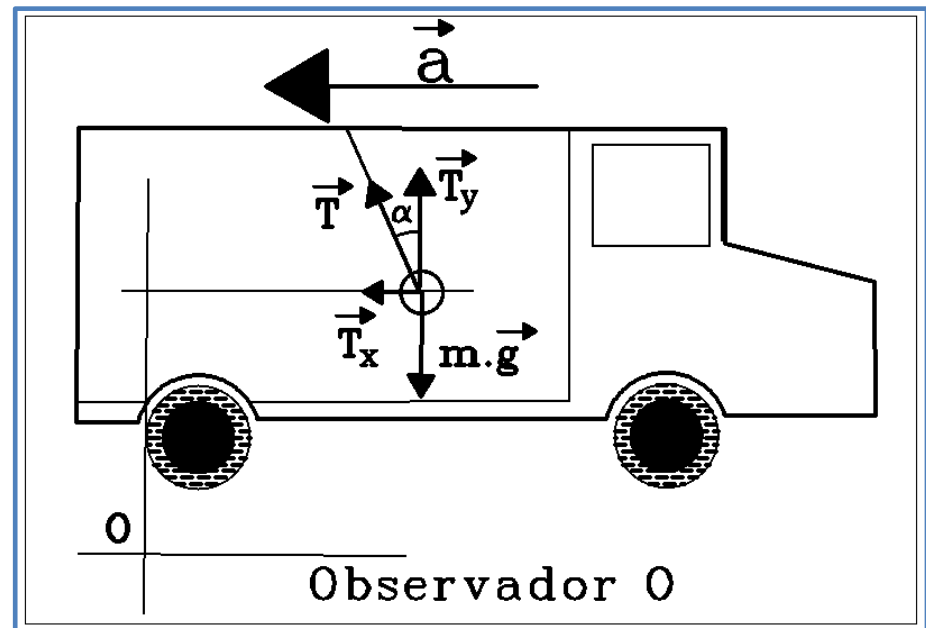
Esta forza de inercia F_i é virtual, ficticia non é debida a ningunha interacción senon á aceleración que sofre o sistema de referencia non inercial e á tendencia da esfera a permanecer en repouso.

2. **Cando a camioneta frea**, está sometida a unha aceleración negativa e a esfera desprázase hacia adiante (visto dende a perspectiva de O') ou ben resulta freada por unha componente da tensión. (dende a perspectiva de O).

O debuxo que acompaña indica como vería a situación o observador en repouso, O :

- Escrebe as ecuacións que corresponden:
- Debuxa a situación dende a perspectiva de O' e escribe as ecuacións que correspondan.

3) A forza centrífuga

Seguro que tes visto e vivido a situación da imaxe que acompaña a este texto.

Imos estudar a dinámica da situación dende o punto de vista dun observador inercial O que está fora da atracción e logo dende o punto de vista dun observador non inercial O' .

Dende a perspectiva de O :

En Y hai equilibrio: $T_y = m \cdot g$

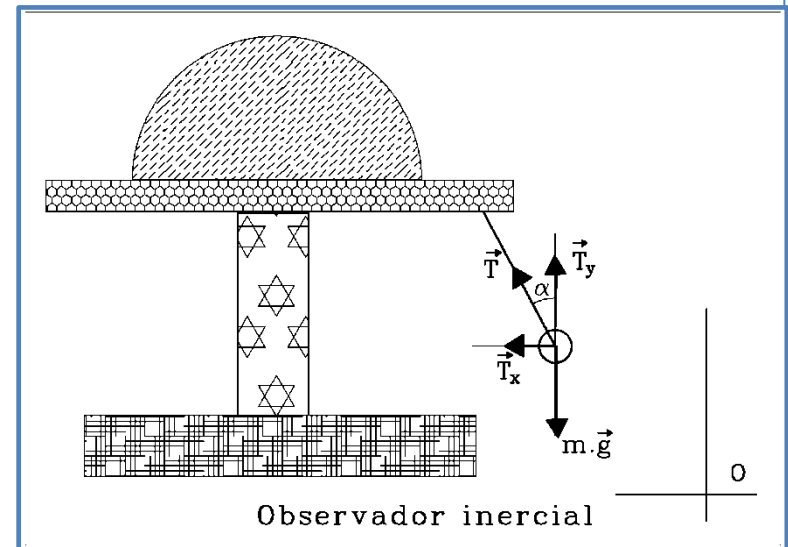
En X hai aceleración: $T_x = m \cdot a_n$

Se aceptamos que a atracción xira con

Velocidade de modulo constante.

A situación é a do péndulo cónico

Repasa-a.

Dende a perspectiva da persoa que está subida na atracción o asunto é distinto.

Dende esa perspectiva a persoa subida está en equilibrio e polo tanto debe

Existir unha forza que equilibra a T_x .

En Y hai equilibrio: $T_y = m \cdot g$

En X hai equilibrio: $T_x = F_i = F_c$

Esta forza é ficticia, non deriva de

ningunha interacción . É o resultado da inercia do corpo, da súa tendencia a permanecer en movemento retilíneo. Identifíca-se co nome de forza centrífuga por canto parece “fuxir do centro” de rotación da plataforma e o seu módulo é o da forza centrípeta.

Seguro que tes sentido a acción desta forza ficticia.

Qué acontece cando vas nun carro e o condutor toma unha curva?

Qué sintes se vas sentado ou sentada no asento de atrás?

Imos estudar ese caso.....agora!!!!

